

Ebû Eyyûb el-Ensârî Hazretleri (k.s)

Peygamber (s.a.v) Efendimiz, Ebû Eyyûb Sultan Hazretleri'nden çok hoşnuttu, Ona çok dualar etmişti. Bizler de Hâlid b. Zeyd'i çok sevdiğimizizden isminin yanına "Sultan" ismini de ekleyerek İstanbulumuzun baş tacı yapmış, Eyyûb Sultan demişizdir.

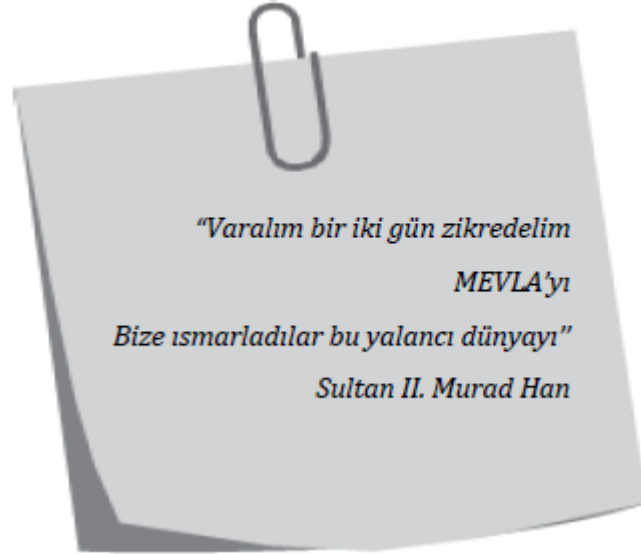
Medineliler arasından ilk önce Mekke'ye gelip Müslüman olanlardandır. Peygamber (s.a.v) Efendimizin vahiy kâtipleri arasındadır. Peygamber (s.a.v) Efendimizi, Mekke'den Medine'ye hicret sırasında evinde yedi ay misafir etmiştir. Bundan dolayı kendisine **Mihmandâr-ı Resûl** denilmiştir. Mihmandar, evinde misafir eden ev sahibi anlamına gelir. Bütün Müslümanlar, onu çok fazla sevmiştir. İslam ordularının Bizans'a bir sefer yapacağını öğrenince yaşlı ve yorgun hâline rağmen kendinde güç ve kuvvet bularak toparlamış, bütün ikazlara rağmen sefere katılmıştı. Engel olmak isteyenlere şu hadis-i şerifi hatırlatıyordu: "Allah Teâlâ'nın sevdiği salih ameller şunlardır. Namazı vaktinde kılmak, anaya babaya hürmet ve iyilik etmek, Allah (c.c) uğrunda düşmana karşı gitmek. İşte, şimdi bizde düşmana karşıyız. Allah (c.c) elbette bizimle beraber olacaktır. Korkmayın." diyordu.

Bizans kuşatılmış fakat şiddetli soğuk, İslam ordularında görülen açlık, hastalık ve dağınıklık sebebiyle, Bizans komutanıyla anlaşma yapmaya karar verildi. Bizans'a giden heyetin başında Ebû Eyyûb -Eyüp Sultan- vardı. Bu heyet, izinle surlardan içeri girmiş, o sırada öğle ezamı vakti gelmişti. O sırada Ayasofya önlerinden geçerken kendisine eşlik eden komutandan bu mabette namaz kılmak için izin istedi. Arkadaşları ile birlikte Ayasofya'da öğle namazı kıldılar. Namazdan sonra ise Ebû Eyyûb Sultan Hazretleri, bu mabedin İslam ibadethanesi olması için namazdan sonra dua etti. Bizans komutanları ile yapılan görüşmelerden bir sonuç çıkmamıştı. Ebû Eyyûb başkanlığındaki heyet, surlardan geri doğru dönerken Kumkapı civarında aniden, yüzlerce Bizanslının saldırısına uğradılar. Ellerinde taşlar ve sopalarla bu bir avuç heyete saldırmışlardı. Amaçları, onları sur dışına çıkarmadan hemen oracıkta öldürmekti. Mücadele uzun sürdü, her iki taraf da zayıf verdiler. Ebu Eyyûb Hazretleri, bu

Nurgül Özkese

dövüş sırasında Eğrikapı civarına başına inen taşla yaralanmıştı. Yaralı hâliyle arkadaşlarını toplayıp surları geçti. Hem yaşlı hem de hâlsiz olan mübarek Eyüp Sultan Hazretleri iyice kuvvetten düşmüştü. O gece vefat edeceğini anladı. Arkadaşlarını toplayarak, "Beni Bizans surlarına yaklaştığımız en son yere gömün. Mezarımı belli olmayacak şekilde yapın." diye buyurdu. Ertesi gün Mübarek, vefat etti. Vasiyeti üzerine mezarı belli olmayacak şekilde yapıldı. Bütün bu olanlardan Bizans'ın haberi yoktu. Bizanslılar, o gece Mübareğin gömüldüğü yere sabaha kadar nur yağdığını görmüşler ama bir anlam verememişlerdi. Araştırdığım kaynaklarda, türbe hakkında farklı bilgilere rastladım. Kimi şimdiki mekânda yedi yüz şehidin yattığını, Mübareğin kabrinin ise Akşemseddin Hazretleri'nin diktiği fidanın bugün çınarın altında yattığı şeklindeydi.

"Varalım bir iki gün zikredelim

MEVLA'yı

Bize ismarladılar bu yalancı dünyayı"

Sultan II. Murad Han

Eski İstanbul Sohbetleri

